

In de IJsselmeerpolders en in Zeeland werden uien zwaar aangetast door *Phytobia cepae* (Hering), een mineervlieg, en door *Frankliniella intonsa* (Trybom), een trips. De dode bladpunten, die ter plaatse optraden, zijn vermoedelijk veroorzaakt door de droogte. Naar onze mening is de aantasting van mineervliegen en tripsen slechts van ondergeschikte betekenis geweest. De vliegen van *Phytobia cepae* (Hering) vliegen in mei of juni, soms kan misschien een tweede partiële generatie in augustus optreden. De larven mineren in de bladeren van uien en prei. Zij verpoppen in de grond, waar ook doorgaans de overwintering plaats heeft.

De genoemde trips ontwikkelde zich in dit geval binnenin de pijpvormige bladeren. In het algemeen wordt deze soort aangetroffen in allerlei bloemen, maar kan ook aan andere plantedelen voorkomen.

Te Swalmen en Wageningen werd door de bladluis *Cedrobium laportei* Remaudière schade veroorzaakt aan *Cedrus atlantica* cv. 'glauca'. Deze takluis, die leeft op de twijgen van *Cedrus*, is in 1954 voor het eerst beschreven uit Noord Afrika (Remaudière, 1954). Sinds 1967 en 1971 is de soort ook bekend uit Zuid Frankrijk en Italië, terwijl hij volgens mondelinge mededeling van de heer Hille Ris Lambers de laatste jaren eveneens is gevonden in Engeland en Duitsland. Uit Nederland was deze takluis tot dusver niet bekend. Het is de vraag of hij zich in ons klimaatgebied zal kunnen handhaven na een strenge winter. De belangrijkste aantasting treedt in het voorjaar op aan de overjarige naalden. Hierdoor kan ernstige naaldval optreden.

In gras voor zaadteelt te Steenberg en trad een aantasting op door een schildluis die behoort tot de soort *Trionymus perrisii* (Signoret). Deze tot de wolluizen behorende soort leeft op de grasplanten dicht bij de grond en kan ook ondergronds op het gras voorkomen. Ter bescherming van de eieren wordt een witte wasafscheiding gevormd zodat het gras er kan gaan uitzien alsof het beschimmeld is. Er treden twee generaties per jaar op. De eieren van de tweede generatie overwinteren. Deze wolluis, die in ons land zeldzaam voorkomt, is ook bekend uit andere Europese landen (Reyne, 1957). Het is de vraag of het insect werkelijk schade veroorzaakt aan het gras. In de literatuur hebben wij geen gegevens kunnen vinden over schadelijk optreden van de soort.

LITERATUUR

- Remaudière, G., 1954. Les Cinarini (Hom. Aphidoidea Lacnidae) du cèdre en Afrique du Nord. *Revue Path. vég. Ent. agric. Fr.* 31: 115—122.
- Reyne, A., 1957. Snavelinsecten — Rhynchota I Nederlandse schildluizen (Coccidae). *Wet. Meded. K. ned. natuurh. Veren.* 22: 1—44.

Geertjesweg 15, Wageningen 6140, the Netherlands.

VROEGE VANGST VAN EPISYRPHUS BALTEATUS (DE GEER) (DIPTERA, SYRPHIDAE). Op 22 februari 1977 ving ik een vrouwelijk exemplaar van de soort in het bos „de Bijvank” bij Beek (Gld.). Het dier vloog aan de zonnige kant van een bospad vrij traag van boom tot boom en streek soms ook neer op dorre planten. Verder dan drie meter werd nooit in één ruk gevlogen.

Op deze vroege datum had ik uiteraard nog geen net en verzamelbuisjes bij me. Het dier liet zich echter met de hand vangen en maakte de reis naar huis in een haastig geleegd lucifersdoosje. Het is een vrij donker exemplaar, 10,5 mm lang en geheel gaaf. Het achterlijf maakt, bekeken bij doorvallend licht, een geheel „lege” indruk.

A. Veltman, Schimmelpenninckstraat 23, Zevenaar 6350.